بازتاب روز

بیانیه شدیدالحن کانون کارگردانان خانه تئاتر در خصوص «عاشقانه‌های ناآرام»

فاجعه در راه نیست، اتفاق افتاده است

در دو هفته گذشته خبر اجرای نمایش «عاشقانه‌های ناآرام» در تالار وحدت به کارگردانی مریم جلالیان که اولین نمایش خود را کارگردانی می‌کند با موجی از اعتراضات رسانه‌ای و کارشناسان تئاتر مواجه شد. اما مدیران تالار وحدت به این اعتراضات دامن‌دار که حفظ شان تالار وحدت را از ضروریات مدیریت این مجموعه می‌دانستند توجهی نکردند و «عاشقانه‌های ناآرام» چند روزی است روی صحنه رفته است. این بی‌توجهی باعث شد که بالاخره کانون کارگردانان خانه تئاتر در بیانیه شدیداللحنی به اجرای این نمایش واکنش نشان دهند. متن این بیانیه به این شرح است:

بالاخره مدیریت ناکارآمد، غیرکارشناسانه و گمراه‌کننده فرهنگی در حوزه تئاتر و غفلت چند ساله خانه تئاتر در تعریف و ایجاد جایگاه واقعی هنر تئاتر و ضرورت‌های واقعی آن بر پدۀ از روی این خلأ دهشتناک کنار زد و فاجعه‌ای به بار نشست که نامش عاشقانه‌های ناآرام است. از زمانی که سهم و حق تئاتر از حمایت‌های فرهنگی دولت از دفترحساب و کتاب دستگاه عریض و طویل وزارتخانه‌ها و نهادهای مرتبط پاک شد، تالارهای دولتی و نیمه دولتی و متعلق به سازمان‌های شهری بنابر ادعای مدیرانشان مجبور شدند مخارج سنگین اداره خود را از برنامه‌های اجرایی درآورند و بار این مخارج را که حتی حقوق کارمندانشان را نیز شامل می‌شود به اجبار بر دوش نحیف تئاتر بگذارند. امری که چند نتیجه پیش‌بینی شده و فاجعه‌بار خواهد داشت: نخست این که، تئاتر برای تأمین هزینه‌های خود و نیز کشیدن بار هزینه‌های سالن، به کشاندن هرچه بیشتر تماشاگران به سالن رو خواهد کرد و گیشه و فروش هرچه بیشتر آن اصل حیات تئاتر قرار خواهد گرفت. امری که آسیب‌های آن بی‌شمارند و درنهایت از هنر تئاتر چیزی جز یک فعالیت اجرایی پررزق و برق و درآمدزا باقی نخواهد گذاشت. نگاهی به قیمت عجیب و باورنکردنی یکصدهزار تومانی بلیت همین نمایش «عاشقانه‌های ناآرام» به خوبی بیانگر این پیش‌بینی فاجعه‌آمیز است. دومین نتیجه فاجعه‌بار حمل اجباری بار هزینه‌های سالن توسط هنرمندان تئاتر، کشیده شدن پای افرادی به تئاتر است که جز پول و سرمایه هیچ چیز دیگری ندارند. سابقه، تجربه و حسن شهرت هنری افراد در حوزه تئاتر که زمانی مهم‌ترین عامل و متقاعدکننده‌ترین مجوز برای اجرای تئاتر شمرده می‌شد اکنون به‌طور کامل نادیده گرفته شده و این علاوه بر ضعف و ناکارآمدی مدیریت فرهنگی به غفلت خانه تئاتر نسبت به وضع قوانین ارزشیابی کسانی که متقاضی اجرای نمایش‌اند و پیدا کردن سازوکار اجرایی شدن این قوانین برمی‌گردد. ضعفی که کانون کارگردانان خانه تئاتر اکنون بیشتر از همیشه به آن وقوف یافته و نسبت به برطرف کردن آن خواهد کوشید. اما سومین نتیجه فاجعه‌بار درآمدزا کردن تئاتر، تخریب و به اضمحلال کشاندن نفس هنر تئاتر و زدودن هویت اندیشمندانه این هنر شریف است که تاکنون از دستبرد تجارت‌مآبی و شهرت‌طلبی شهرت‌طلبان و سرمایه‌داران درامان مانده بود. فضای تئاتر حداقل در چند سال گذشته فضای امنی تلقی می‌شد برای طرح واقع‌بینانه مسائل اجتماعی و فرهنگی و تاریخی که تماشاگر کمتر در مدیوم‌های دیگر شاهد آن بود. این امری است که در همه جای دنیا وجود دارد و تئاتر، متمایز از دیگر هنرهای نمایشی هنری است که خواست عالی مخاطب را برآورده می‌کند نه صرفا خواسته‌ای سطحی و سرگرمی‌خواه او را. متاسفانه درحال حاضر شرایط به گونه‌ای رقم می‌خورد که تئاتر نه تنها از هنری اندیشه‌ورز و فرهیخته گرایه هنری پست و سطحی و سرگرم‌کننده گرایید که آینده این هنر نیز با سیاستگذاری‌ها و تصمیمات اشتباه و ضد فرهنگی و تجارت‌مآبانه مدیریت فرهنگی که مدیریت ناکارآمد بنیاد رودکی یکی از نمونه‌های درخشان آن است، هدف تخریب قرار گرفته است. فاجعه، دیگر در راه نیست بلکه اتفاق افتاده است. فاجعه‌ای به نام عاشقانه‌های ناآرام که آنچه را از تئاتر می‌گیرد عشق و آرامش است.

کانون کارگردانان خانه تئاتر

دیالوگ روز

محمد منتشری، پیشکسوت موسیقی: متاسفانه در حضور سیل عظیمی از خوانندگان جوان و محبوب موسیقی پاپ، گویا پیشکسوتان موسیقی دیگر جایی ندارند و گرنه کدام خواننده‌ای است که دوست نداشته باشد کنسرتی از آلبوم‌های محبوب مردم برگزار کند.

غلامرضا رمضانی، کارگردان: بدون حمایت متولیان قطعا چرخه سینمای کودک به حرکت نمی‌افتد. با اگر بیفتد زمان‌بر بوده و ممکن است سال‌های سال طول بکشد.

حمید غلامعلی، خواننده: مردم خودشان CD خواننده‌ها را می‌خرند و گوش می‌دهند. صداوسیما هم برخی از آنها را که قابلیت پخش دارد، پخش می‌کند و خودش هم هیچ تولیدی ندارد. وقتی قدرتمندترین رسانه در ایران، در عرصه مدیریت فرهنگی پای خودش را در تولید موسیقی و سلیقه‌سازی مردمی، کنار کشیده می‌خواهی لابتزال وارد جریان موسیقی نشود می‌خواهی موسیقی زیرزمینی نباشد!

پیروز افخمی، کارگردان: این جا مردم به کلی از سینما ناامید شده‌اند و فیلم‌ها با سرمایه دولت یا حمایت مالی مشکوک و حتی سفارش از خارج ساخته می‌شود و در سالن‌های خالی به نمایش در می‌آید.

حذفیات ۳۰دقیقه‌ای برای فیلم «مادر قلب اتمی»

«هیچ فیلمی برای همیشه در کمد باقی نمی‌ماند»

صحنه‌ای از فیلم «اشکان، انگشتر متبرک و چند داستان دیگر»

صحنه‌ای از فیلم «مادر قلب اتمی»

شهروند| چندوقتی است که سینماروها شاهد به اکران درآمدن فیلم‌هایی هستند که گمان نمی‌بردند هرگز بتوانند آنها را بر پرده سینما ببینند. فیلم‌هایی نظیر «اشکان، انگشتر متبرک و چند داستان دیگر»، «از رئیس جمهوری پاداش نگیرید» و «قصه‌ها» تنها کافی است یک بار به تماشای یکی از این فیلم‌ها بروید تا از خودتان بپرسید چرا ۱۰سال پیش شهرام مکری موفق به اکران «اشکان، انگشتر متبرک و چند داستان دیگر» نشد، یا ۷سال پیش کمال تبریزی موفق به اکران «از رئیس جمهوری پاداش نگیرید» نشد و یا رخشان بنی‌اعتماد ۴سال منتظر اکران فیلمش «قصه‌ها» ماند؟! اما شاید این تکراری‌ترین قصه سینما باشد. قصه‌ای که مدیران سینمایی هرگز از آن عبرت نگرفته و نمی‌گیرند. البته این اتفاق تنها برای مدیران سینمایی که در زمان خودشان از آثار مجوز گرفته‌شده توسط سازمان‌شان دفاع و حمایت نکردند، قصه است. آن‌طور که همایون اسعدیان، کارگردان و سخنگوی کانون کارگردانان می‌گوید اکران نشدن این فیلم‌ها برای کارگردانی که هر ۵سال یک‌بار فرصت ساخت فیلمی نصیب‌شان می‌شود و باید با دست‌مزد همان فیلم امورات خودشان را در سال‌های بعدی بگذرانند، نه تنها قصه نیست بلکه اتفاقی تأسف‌آور است.

هیچ‌مدیری هرگز پشت‌میزش باقی نمی‌ماند

البته تجربه نشان داده است که به قول رخشان بنی‌اعتماد «هیچ فیلمی برای همیشه در کمد باقی نمی‌ماند»، شاید مهم‌ترین علت آن، این باشد که هیچ مدیری هرگز پشت میزش باقی نمی‌ماند تا برای همیشه مانع اکران فیلمی باشد. به همین دلیل است که فیلم‌هایی نظیر «مارمولک»، «آژانس شیشه‌ای»، «به‌رنگ ارغوان»، «گس»، «پرویز» و... که در زمان ساخت‌شان توقیف شدند. بالاخره توانستند رنگ پرده سینما را به خود ببینید و حتی در بعضی موارد با استقبال تماشاگران روبه‌رو شوند. با این حال، تنها کسانی که در این میان از عملکرد سلیقه‌ای و غیرمسئولانه مدیران ضرر و زیان می‌بینند، اهالی سینما به‌خصوص کارگردانان و تهیه‌کنندگان هستند. کسانی که با رعایت معیارهای داخلی ابتدا به در سازمان سینمایی رفته‌اند، مراحل ساخت یک فیلم را یک‌به‌یک گذرانده‌اند ولی بازهم در اکران فیلم‌شان با مشکل مواجه شدند. سیدامیر سیدزاده، یکی از تهیه‌کنندگان سینماست که امروز حال ماه‌ها و سال‌های پیش مهدی کریمی، تهیه‌کننده سه فیلم توقیف شده «آژانس شیشه‌ای»، «اشکان، انگشتر متبرک و چند داستان دیگر» و «از رئیس جمهوری پاداش نگیرید» را دارد چراکه مسئولان سازمان سینمایی خواستار حذف ۳۰دقیقه از فیلم «مادر قلب اتمی» به تهیه‌کننده‌گی او شده‌اند. فیلمی که به گفته سیدزاده فیلمنامه‌اش در همین وزارت ارشاد مجوز گرفته «اگر فیلمنامه‌نیاز مند اصلاحات بود باید همان زمان به ما اطلاع می‌دادند، نه این که در شورای پروانه نمایش بگویند ۳۰دقیقه از یک فیلم را باید حذف کرد.» او در ادامه توضیحاتش به مهر می‌گوید: «با توجه به این که حذف ۳۰دقیقه از یک فیلم سینمایی امکان‌پذیر نیست، سعی کردیم با گذاشتن نریشن روی صحنه‌هایی که گفته‌اند باید حذف شود، این مشکل را برطرف کنیم.» اتفاقی که پیش از این برای فیلم «از رئیس جمهوری پاداش نگیرید» هم افتاده است و سازندگان این فیلم حتی مجبور شدند قسمت‌هایی از آن را دوباره بازسازی کنند.

تفاهم و تعامل نداشتن شورای صادرکننده پروانه‌ها سبب‌ساز وضع نمایش

به نظر می‌رسد مشکل اصلی فیلم‌های توقیف‌شده تنها نگاه سلیقه‌ای مدیران سینمایی نیست که یکی توقیف می‌کند، دیگری اکران می‌کند یکی دیگر از مشکل‌های اصلی تعامل و تفاهم نداشتن دو شورای صادرکننده پروانه ساخت و نمایش است و گرنه تمام فیلم‌هایی که امروز در کمد تهیه‌کنندگان‌شان باقی مانده‌اند، مانند «خرس»، «خانه‌پدری»، «عصبانی‌نیستم»، «پرینار»، «صدسال به این سال‌ها»، «خیابان‌های آرام»، «هـ.همگی فیلمنامه مجوزدار داشته‌اند. شاید که مدیران سینمایی و اعضای شورای صادرکننده مجوزهای سینمایی تصوری از ضرر و زیانی که بردست تهیه‌کنندگان و کارگردانان می‌گذارند، ندارند. ضرر تهیه‌کنندگانی شبیه سیدزاده که خودش می‌گوید یک‌سال است از سرمایه‌گذاری یک میلیاردی‌اش بر روی فیلم «مادر قلب اتمی» گذشته و این فیلم حتما باید اکران شود تا سرمایه او بازگردد. یا ضرر کارگردانی که همایون اسعدیان درباره‌شان به ایلنا می‌گوید: «شاید یک بازیگر یا سایر مشاغل در سینما همزمان بتوانند چند فیلم را بازی کنند. یا در چند فیلم فعالیت کنند اما یک کارگردان نمی‌تواند همزمان در چند پروژه باشد و باید حتما یک فیلم را به سرانجام برساند بعد سراغ فیلم دیگری برود.» به گفته او برای همین است که بسیاری از کارگردانان سینما با این که توانایی بالایی دارند امروز بیکار هستند و در وضع مالی خوبی به‌سر نمی‌برند. درواقع فیلمسازان سینمای ایران با پروسه عجیب و غریبی روبه‌رو هستند. ابتدا برای دریافت پروانه ساخت به سازمان سینمایی مراجعه می‌کنند، بعد که پروانه ساخت را گرفته و چند ماه با گروهی بیش از صد نفر فیلم‌شان را آماده می‌کنند، برای گرفتن پروانه نمایش با دیگر به سازمان مراجعه می‌کنند. در همین زمان است که مدیران تازه به باد اصلاحات، مشکلات، خط قرمزها و نگرانی‌هایشان می‌افتند. گاهی هم فیلمسازان از هر دو مرحله با سلامت عبور می‌کنند اما بعد از آن هم ممکن است گرفتار تغییرات سیاسی کشور، دخالت دیگر افراد، گروه‌ها و نهادها (مانند مجلس شورای اسلامی، حوزه هنری، شهرداری و...)، سیاست‌های حاکم بر شرایط اکران (مانند سرنوشتی که برای فیلم «اشکان، انگشتر متبرک و چند داستان دیگر» به این دلیل رقم خورد) و حتی پایین کشیده شدن فیلم‌شان از روی پرده سینما (همانند اتفاقی که برای فیلم «خصوصی» یا «خانه پدری» افتاد) شوند.

فیلم «قفش نگار» به کارگردانی علی عطشانی که به دلیل حضور ناصر ملک‌مطیعی توقیف شده بود هم قرار است به‌زودی اکران شود. شاید برای مدیران سینمایی بد نباشد که به بهانه اکران شدن دوباره «باشو غریبه کوچک» به کارگردانی بهرام بیضایی سری به کمد مدیران سینمایی اولیل دهه ۶۰ بزنند تا متوجه شوند که «باشو غریبه کوچک» نه تنها بعد از ۴سال توقیف از زمان ساختن اکران شد، بلکه بعد از ۳۰سال هنوز بدون مشکل اکران می‌شود و مخاطب دارد.

بار هشتصد میلیونی «ماه عسل» بر دوش صداوسیما

هرچند احسان علیخانی در نخستین برنامه «ماه عسل» امسال گفت نمی‌خواهد درگیر حاشیه‌ها شود و دیگر پاسخی به آنها نخواهد داد، اما باز هم این برنامه در گیر حاشیه‌های عجیب و غریبی شده است؛ از آمدن میهمانان سوال‌برانگیز تا منتشر شدن اسناد مالی این برنامه تلویزیونی.

مسئولان سازمان صداوسیما مدت‌هاست که از بی‌پولی و بدهکاری‌های این سازمان گله می‌کنند، درحالی که به گزارش طلوع، علیخانی برای روی آنتن بردن دوباره «ماه عسل» نزدیک هشت‌صد میلیون تومان دریافت کرده است. البته طبق شنیده‌ها مبلغ پیشنهادی او به سازمان یک‌میلیارد و دویست‌میلیون تومان علاوه بر حق ۱۰درصدی سازمان برای آورنده اسپانسر (حامی مالی برنامه) بوده و تنها ۲۰۰میلیون از این مبلغ دریافتی به علیخانی به‌عنوان مجری و تهیه‌کننده برنامه تعلق می‌گرفته است. این رقم‌های عجیب و غریب درحالی گفته می‌شود که میزان پرداختی سازمان صداوسیما به تهیه‌کننده در برنامه‌های مشارکتی عظیم و با بیننده بالا در بهترین حالت به دقیقه‌ای ۵هزار تومان می‌رسد، که اگر بخواهیم ماه عسل را از این اصل مستثنی کنیم و آن را جزو برنامه‌های مناسبتی ماننده ویژه برنامه شب عید به حساب بیاوریم دقیقه‌ای ۱۰۰هزار تومان برای آن در نظر می‌گیریم که با محاسباتی سرانگشتی در طول ۳۰ روز ماه مبارک رمضان مبلغ ۳۵۰ میلیون تومان عددی توجیه‌پذیر برای تهیه‌کننده این برنامه به نظر می‌رسد. خصوصا که اکثر عوامل این برنامه از کارمندان سازمان هستند و حقوق‌شان را مستقیما از خود سازمان دریافت می‌کنند. باید دید دلیل مدیران شبکه سوم سیما برای پرداخت این مبلغ به برنامه‌ای که نسبت به سال‌های پیش نوآوری آنچنانی ندارد و حتی بعضی میهمانان قسمت‌های پخش شده برنامه نتوانستند رضایت مخاطبان را جلب کنند و با بازخوردهای منفی بین مخاطبان مواجه شدند، چیست؟

گوینده خبر ارتحال امام(ره) بازنشسته شد

محمدرضا حیاتی گوینده قدیمی رادیو و تلویزیون پس از ۳۴سال به‌طور رسمی از سازمان صداوسیما بازنشسته شد. حیاتی که از سال ۱۳۶۰ در تلویزیون به‌عنوان گوینده خبر مشغول به کار بود روز اول تیرماه حکم بازنشستگی خود را دریافت کرد. هر چند خودش می‌گوید که قرار نیست گویندگی را رها کند و با نظر رئیس سازمان صداوسیما، قرار شده کسانی که بازنشسته می‌شوند، با داشتن شرایط همکاری، به همکاری با صداوسیما ادامه دهند که گویا حیاتی هم شرایط ادامه همکاری را دارد. اما این مجری قدیمی در گفت‌وگو با تسنیم «اخبار آزادی خرمشهر شکست‌شدن حصر آبادان، پذیرش قطعنامه ۵۹۸ و پایان جنگ، خبر رحلت امام(ره) و انتخاب آیت‌الله خامنه‌ای به رهبری را مهم‌ترین خبرهایی می‌داند که در دوران کاری‌اش خوانده است. اما جالب‌ترین بخش صحبت‌های حیاتی در این گفت‌وگو برمی‌گردد به روایتش از شرایط سخت و پرالتهاب کارش در برنامه‌های مختلف پس از انقلاب: «در این بیش از سه دهه فعالیت حوادثی به وجود آمد که شاید همین همکاران ما حاضر نبودند در آن دوران بیایند و گویندگی کنند ولی من به‌خاطر احساس وظیفه و احساس مسئولیتی که داشتم، در همه دوران‌ها و تمام عرصه‌های تلاقیات حضور داشتم و هیچ‌گاه عرصه تلویزیون و گویندگی را خالی نکردم. سخت‌ترین دوران‌های کار رسانه‌ای را گذراندم و کار حتی به تهدیداتی از سوی برخی شخصیت‌ها هم کشیده شد و برائر اتفاقاتی که افتاده بود در برخی از محافل هم نمی‌توانستم حاضر شوم.» اما حیاتی از معدود مجریانی است که دوران ۴رئیس سازمان صداوسیما را تجربه کرده است. او در مورد تفاوت کارکردن در دوران هاشمی، لاریجانی، ضرغامی و سرافراز هم گفته: «همه من را به‌عنوان یک گوینده ملی و فراجناحی می‌شناسند و به همین ترتیب من با همه این آقایان رابطه خوبی داشتم. به‌نظرم من کسی که گوینده رسانه ملی می‌شود باید یک چهره ملی باشد و بتواند واقعا یک گوینده مردمی باشد و با تغییر رسانه و مدیران عوض نشود.»

اخبار کوتاه

مهیار علیزاده آهنگساز جوان موسیقی کشور از اجرای یک پرفورمنس موسیقایی نمایشی با حضور صابرابر و پائته آیناهی هاز اواسط تابستان سال جاری در تالار وحدت خبر داد.

سعید سعدی از پایان فیلمبرداری، فیلم‌سینمایی «من» به کارگردانی سهیل بیرقی خبر داد. در این فیلم لیلا حاتمی، امیر جدیدی، بهنوش بختیاری، علی استادی و مانی حقیقی بازیگران این فیلم هستند. (باعکس)

مرتضی فرشباف کارگردان سینما بیان کرد، فیلم سینمایی «بهمن» در فصل پاییز در گروه «هنر و تجربه» اکران می‌شود.

کوبین لطیفه قرارداد جدید خود را برای بازی در درام دینی «معجزاتی از بهشت» محصول کمپانی سونی امضا کرد.

مراسم افتتاحیه فیلم‌سینمایی «پرستاخیز» به کارگردانی احمدرضا درویش در بیستوسومین نمایشگاه بین‌المللی فارن برگزار می‌شود.

خانه تئاتر مراسم تولد استاد عزت‌الله انتظامی را برگزار کرد. در این مراسم ایرج راد مدیرعامل خانه تئاتر به پاس سال‌ها زحمت استاد انتظامی مدالیوم خانه تئاتر به آقای بازیگر سینما و تئاتر ایران اهدا شد. (باعکس)

مارک فورستر تهیه‌کننده‌گی و کارگردانی درام جنگ داخلی با عنوان «سرازبری» را براساس فیلمنامه‌ای از استنلی کوبریک که در ۱۹۵۶ نوشته شده است، برعهده خواهد گرفت.

دو مجموعه داستان «توی این رختخواب نرم خوابم نمی‌برد» و «ماهی‌های کف رودخانه» که در بیستوهشتمین نمایشگاه کتاب عرضه شده بود، به تازگی روی پیشخوان کتابفروشی‌ها نیز قرار گرفته است.

کتاب شعر «آن حلزون، آن حلزون محزون» از محمدرضا کلهر منتشر شد.

فیلم‌های «ورود آقایان ممنوع» ساخته رامبد جوان جمعه ۵تیر، «رد کاریت» به کارگردانی رضا عطاران شنبه ۶تیر، «مکس» ساخته سامان مقدم یکشنبه ۷ تیر، «من پترزبورگ» به کارگردانی بهروز افخمی دوشنبه ۸ تیر و «آتش‌بس ۱» ساخته تهمینه میلانی چهارشنبه ۱۰ تیر در خانه هنرمندان روی پرده می‌روند.

پیتر وینستوک یکی از داوران مسابقه، این عکس را در صفحه فیس‌بوک خود منتشر کرده است. وینستوک توضیح داده که عکس برای اجرای یک سونات از باتوک گرفته شده و شرکت‌کنندۀ‌ای که این طور انگشت‌هایش حین نواختن دچار خونریزی شده توانسته به مرحله بعدی نیز راه پیدا کند. این نوازنده «روی آوا یامه» یک زن ژاپنی است که بیست‌وهفت سال سن دارد و از پیانیست‌های مطرح این کشور محسوب می‌شود. (باعکس)

فیلمبرداری فیلم سینمایی «فلک‌های شکسته» به نویسندگی و کارگردانی جواد قلی‌زاده به پایان رسید.

سومین جشنواره فیلم و عکس فناوری و صنعتی مهرداد اسکویی، رضا پورحسین، حمید فرخ‌نژاد، بهرام عظیمی و شهرام مکری را به‌عنوان هیأت داوران تصویری بخش‌های مختلف جشنواره معرفی کرد.

در سال ۲۰۱۶ از ۲۹ ستاره هالیوود در پیاده‌روی شهرت هالیوود تقدیر خواهد شد که در این میان اسامی «کوئنتین تارانتینو» و «بردلی کوپر» نیز به چشم می‌خورد.

سرپرست دفتر طرح‌های عمرانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از اولتیماتوم شفاهی به پیمانکار پروژه بازسازی تئاترشهر برای تکمیل بخشی از این مجموعه در ۱۵ روز آینده خبر داد.

اتفاق

خالق موسیقی ذهن زیبا و تایتانیک کشته شد

خبر تأسف‌انگیزی است. جیمز هورنر یکی از بزرگترین آهنگسازان معاصر سینما در حالی که خودش در حال هدایت هواپیمای تک‌موتوره‌اش بود، دچار حادثه شد و در نزدیکی «لاتنابارا» در کالیفرنیای جنوبی سقوط کرد و در سن ۶۱سالگی کشته شد. سخنگوی اداره آتش‌نشانی منطقه «ونچورا» اعلام کرد که «جیمز هورنر» در ساعت ۹:۰۳ صبح به وقت محلی دچار حادثه شده و تنها خودش در هواپیما حضور داشته است. «هورنر» آموزش خلبانی دیده بود و به گفته «کیلش جدین» هواپیمای خصوصی در اختیار داشت اما تقدیر سرنوشت دیگری برای او رقم زد. هورنر که یک بار اسکار بهترین موسیقی متن را برای فیلم «تایتانیک» برعهده داشت، خالق موسیقی متن آثار مهمی چون «آواتار»، «ذهن زیبا»، «شجاع‌دل»، «بیگانگان»، «آپولو ۱۳» و «دودوقرار بود» موسیقی متن «آواتار ۲» را هم بسازد.

تئاتر

بازگشت کالیگولا با افتتاح یک سالن جدید

همایون غنی‌زاده تئاتر موفق «کالیگولا» را پس از پنج‌سال دوباره روی صحنه می‌برد اما این بار بهانه روی صحنه رفتن دوباره این تئاتر، افتتاح یک سالن خصوصی جدید است. سالن «هما» واقع در خیابان سالی یکم که ۱۷۰ نفر ظرفیت دارد، قرار است با این سالن وارد چرخه فعالیت شود. غنی‌زاده اولین‌بار «کالیگولا» را در بخش «تجربه‌های نو» بیستوهشتمین جشنواره تئاتر فجر روی صحنه برد و بعد در بهار سال ۱۳۸۹ آن را اجرای عمومی کرد. تاکنون حضور مجدد صابر ابر که نقش «کالیگولا» را بازی می‌کرد در اجرای دوباره آن قطعی است ولی احتمال دارد بازیگران جدید به کار اضافه شوند. در اجرای اول این تئاتر بازیگرانی چون فرزین صابونی، سعید جنگیزیان، داریوش موفق، هنگامه قاضیانی، محسن حسینی، رامبد جوان، مهدی کوشکی، حمید لطیفی، فرشید شاه‌سنه، رضا بهبودی حضور داشتند.

خبر

از حضور همسر شهید دوران تا انفجارهای انتحاری

درحالی که بـ ـزودی فیلمبرداری بادبگارد تازه‌ترین اثر ابراهیم حاتمی کیا آغاز خواهد شد، هر روز خبرهای زیادی درخصوص فیلم شـنیده می‌شـود. در آخرین خبرها تسـنیم گزارش داده مهناز دلبری، همسر شهید عباس دوران، قرار است در صورت توافق با تیم سازنده در چند نمای کوتاه فیلم حضور داشـته باشـد. از طرف دیگر محسن زوریهائی مدیر جلوه‌های ویژه فیلم هم در گفت‌وگو با فارس اعلام کرده برای اولین‌بار در «بادبگارد» قرار است مخاطب صحنه‌هایی از انفجارهای انتحاری را به تماشا بنشینند: «به طور مثال پرویز پرستویی بازیگری را که قرار اسـت عملیات انتحاری انجام دهـد، در آغوش می‌گیرد و ما در آن لحظه شـاهد انفجار خواهیم بود. این اتفاق در این فیلم چند بار رخ خواهد داد. توجه داشته باشید که انفجار انتحاری به این شکل تابه‌حال در سینمای ایران رخ نداده است.»

حاشیه

تابلوی ۵۰۰ میلیونی کمال‌الملک اصل است

پس از برگزاری حراج تهران شایعاتی در خصوص اصل نبودن نقاشی کمال‌الملک که به قیمت ۵۰۰میلیون به فروش رفت در رسانه‌ها سرودهای زیادی به پا کرد اما بالاخره نعمت‌الله کیکاوسی کارشناس هنر کلاسیک و رئیس ایران و مشاور چهارمین حراج تهران با رد تمام شایعات این تابلو را اصل دانسته است. به گفته او این اثر به وسیله شورای سه‌نفره شناخته شده مورد تأیید قرار گرفته و مدارک تأیید آثار از سوی این افراد موجود است. او به مهر گفته: «این تابلو توسط یکی از نوه‌های پسری معیرالممالک (کسی که کمال‌الملک تصویرش را کشیده) برای شرکت در حراج ارایه شده است. شاید علت این که بعضی افراد در صحت این تابلو دچار تشکیک شده‌اند تعمیر یکی دوباره آن بوده است. این اثر ۱۰سال قبل خلق شده و وضع نگهداریش مناسب نبوده است.»